

நல்ல மேய்ப்பன்

[10:1-21]

தேவன் நமது மேய்ப்பராயிருக்கிறார் என்பதே ஒருவேளை நம்மில் பலர், தேவனைப் பற்றி நமது சிந்தைகளில் சுமந்து திரிகின்ற வளமுட்டும் சிந்தனைச் சித்தரிப்பாயிருக்கலாம். இது, பாதுகாப்பு, அக்கறை, பேணுதல் மற்றும் தியாகம் ஆகியவற்றைப் பேசுகின்ற ஒரு உருவகமாயுள்ளது. தேவனை ஒரு மேய்ப்பனோடும், நம்மை ஆடுகளோடும் ஒப்பிடுதல் என்பது பற்றி சிறப்புடைய வகையில் ஏற்புடைமை ஏதோ உள்ளது. எடுத்துக் காட்டாக, ஆடுகள் குறைந்த அளவான கண்பார்வையும், திசைகள் பற்றிய சிறிதளவே அறிவும்தான் கொண்டுள்ளன. விரோதிகளால் தாக்கப் படுகையில் அவைகள் உண்மையில் பாதுகாப்பற்றவைகளாய் உள்ளன. பயமுறுத்தப்படுகையில் அவை தங்கள் கால்களைத் தங்களுக்குக் கீழே மடித்து வைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்து விடுகின்றன. ஆடுகள் நடந்து கொள்ளும் விதத்தில் பெரும்பாலும் அவைகள் அற்ப புத்தியுள்ளவை களாகத் தோற்றம் அளிக்கின்றன. ஆடுகள் ஒரு வயலில் இருக்கும் பொழுது, கற்பனையான ஒரு தடையின் மீது ஒரு ஆடு தாண்டிச் சென்றால், இல்லாத கோல் அல்லது வேலி மீது மற்ற ஒவ்வொரு ஆடும் அவ்வாறே தாண்டிச் செல்லும். பல வேளைகளில் அவைகள் தாகத்தினால் இறந்து போய் விடாதபடிக் காப்பற்றுவதற்காக மேய்ப்பர்கள் ஆட்டுப்பட்டிக்குள் சென்று அவைகளைத் தண்ணீர்த் தொட்டியை நோக்கி விரட்ட வேண்டியிருக்கும். ஆடுகளுக்கு உதவி தேவைப்படுகின்றது, மற்றும் நமக்கும் அப்படியே தான்! இருந்தாலும் கூட, “மேய்ப்பன்” என்பது எப்பொழுதுமே ஒரு நேர்மறையான கருத்தாக இருப்பதில்லை. சில கலாச்சாரங்களில் மேய்ப்பர்கள் சோம்பேறிக் குடிகாரர்கள் என்றும் பொறுப்பற்ற பண்ணையாட்கள் என்றும் கெட்ட பெயரெடுத்தவர்களாக உள்ளனர். “தகப்பன்” என்ற வார்த்தை மிகச் சிறந்த நல்லொழுக்கமுள்ளவரை அல்லது மிகத் தீய குற்றமுள்ளவர் என்பதை அர்த்தப்படுத்த முடிவது போலவே “மேய்ப்பன்” என்ற வார்த்தையும் கூட, மாண்பு அல்லது வெட்கக் கேடு என்பதை அர்த்தப்படுத்த முடியும். எடுத்துக்காட்டாக, சங்கீதம் 23ல், பராமரிக்கும் ஒரு மேய்ப்பன் என்ற வகையில் தேவனைப் பற்றிய அழகிய சித்தரிப்பொன்று முன் வைக்கப்படுகின்றது. இதற்கு நேர் எதிரிடையாக, துன்மார்க்கமான மேய்ப்பர்களைப் பற்றிப் பழைய ஏற்பாட்டின் இரண்டு தீர்க்கதரிசிகளினால் பின்வரும் விளக்கங்கள் கூறப்படுகின்றன:

வெளியில் சஞ்சரிக்கிற சகல மிருகங்களே,

காட்டிலுள்ள சகல மிருகங்களே,
 பட்சிக்க வாருங்கள்.
 அவனுடைய காவற்காரர் எல்லாரும்
 ஒன்றும் அறியாத குருடர்;
 அவர்களெல்லாரும் குலைக்க மாட்டாத ஊமையான நாய்கள்,
 தூக்க மயக்கமாய்ப் புலம்புகிறவர்கள்,
 படுத்துக் கொள்ளுகிறவர்கள், நித்திரையப் பிரியர்;
 திருப்தியடையாமலிருக்கும் பெருவயிற்று நாய்கள்;
 பகுத்தறிவில்லாத மேய்ப்பர்; அவர்களில் ஒவ்வொருவனும்
 தன் தன் வழியையும், அவனவன் தன் தன் மூலையிலிருந்து
 பொழிவையும் நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறான்.
 வாருங்கள், திராட்ச ரசத்தைக் கொண்டு வருவேன்,
 மதுவைக் குடிப்போம், நாளையத்தினம் இன்றையத்தினம்
 போலவும்,
 இதற்கு அதிகமாகவும் இருக்கும் என்பார்கள் (ஏசாயா 56:9-12).

என் மேய்ச்சலின் ஆடுகளைக் கெடுத்துச் சிதறடிக்கிற மேய்ப்பர்
 களுக்கு ஐயோ! என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். இஸ்ரவேலின்
 தேவனாகிய கர்த்தர் தமது ஜனத்தை மேய்க்கிற மேய்ப்பர்களுக்கு
 விரோதமாகச் சொல்லுகிறது என்னவென்றால், நீங்கள் என்
 ஆடுகளைப் பராமரியாமல், அவைகளைச் சிதறடித்து அவைகளைத்
 துரத்தி விட்டீர்கள்; இதோ, நான் உங்கள்பேரில் உங்கள் செய்கை
 களின் பொல்லாப்புக்கேற்ற தண்டனையை உங்கள்மேல் வருவிப்
 பேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். நான் என் ஆடுகளில் மீதியா
 யிருப்பவைகளைத் துரத்தியிருந்த எல்லாத் தேசங்களிலுமிருந்து
 சேர்த்து, அவைகளைத் திரும்ப அவைகளின் தொழுவங்களுக்குக்
 கொண்டு வருவேன்; அப்பொழுது அவைகள் பலுகிப் பெருகும்.
 அவைகளை மேய்க்கத்தக்கவர்களையும் அவைகள்மேல் ஏற்படுத்து
 வேன்; இனி அவைகள் பயப்படுவதுமில்லை, கலங்குவதுமில்லை,
 காணாமற் போவதுமில்லையென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்
 (எரேமியா 23:1-4).

யோவான் 10ம் அதிகாரமானது “நல்ல மேய்ப்பன் அதிகாரம்” என்று
 பொதுவாக அழைக்கப்படுகின்றது. இது, பார்வையற்றுப் பிறந்திருந்த
 மனிதரைக் குணமாக்குதல் மற்றும் இயேசுவின் எதிராளிகளுடைய
 ஆவிக்குரிய பார்வையற்ற தன்மை பற்றிய விவாதம் ஆகியவற்றைத்
 தொடர்ந்து உடனடியாக வருகின்றது. பிறகு, இயேசுவைப் பற்றிய
 யோவானின் எடுத்துரைப்புகள் இந்த சுவிசேஷத்தில் பதிவு செய்யப்
 பட்டுள்ள இயேசுவின் கடைசி உரையில் தொடருகின்றது. கலந்துரை
 யாடலின் கவனமானது பார்வையற்ற தன்மையில் இருந்து ஆடுகள் என்ற
 கருத்துக்கு மாறுகின்றது, ஆனால் செய்தியானது பெரும்பாலும் ஒரே
 விதமாகவே உள்ளது: இயேசு உண்மையாகவே தேவனுடைய குமாரனா
 யிருக்கின்றார், மற்றும் நேர்மையும் இணக்கமும் கொண்ட இருதயமுடைய
 வர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ள வருவார்கள். இந்தப் பாடத்திற்கான நமது
 வேத வசனப் பகுதியானது “நானே” என்று இயேசுவால் ஏற்படுத்தப்பட்ட

இன்னும் இரண்டு உரிமைகோருதல்களை மையப்படுத்துகின்றது.

“நானே வாசல்” (10:1-10)

இந்தப் பிரசங்கமானது ஆடுகள் மற்றும் அவைகளின் மேய்ப்பர்கள் பற்றிய உவமையுடன் தொடங்குகின்றது, இயேசு இதில் ஆட்டு மந்தை என்ற (10:1-5) நன்கு பழக்கப்பட்ட உருவகத்தைப் பயன்படுத்துகின்றார். சில வேளைகளில் ஆடுகள் பாறை அல்லது முட்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட தொழுவத்திற்குள் தங்கும்படி இரவு வேளைகளில் கொண்டு வரப்படுவதுண்டு. இவ்வாறு ஆடுகளை ஒன்று கூட்டிக் காத்தலானது காட்டு மிருகங்கள் மற்றும் கள்வர்களிடமிருந்து அவற்றைப் பாதுகாக்கும். உண்மையான மேய்ப்பர்கள் தங்கள் ஆடுகளை அழைக்க எவ்விதம் வாசல் வழியே வருவார்கள் என்பதை இயேசு தம் உரையைக் கேட்டவர்களுக்கு நினைவூட்டினார். அவர்கள் ஆடுகளைப் பெயர் சொல்லி அழைப்பார்கள், மற்றும் அவர்களின் ஆடுகள் அவர்களைப் பின்தொடரும். இதற்கு மாறாக, திருடன் ஆடுகளைத் திருடிக் கொண்டு செல்வதற்காக எப்பொழுதுமே சுவரேறி மறைவாக வருவான். தேவனுடைய மக்களை வஞ்சிக்கவோ அல்லது சூழ்ச்சியில் வீழ்த்தவோ தாம் வரவில்லை என்று இயேசு உரைத்தார். மாறாக, அவர் வாசல் வழியே வந்து, வெளிப்படையாகத் தெளிவாய்ப் பேசினார், அவர் தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களைக் கூட்டிச் சேர்க்க இரகசியமாய் வரவில்லை. இருப்பினும் அந்த வேளையில் அவருடைய உரையைக் கேட்டவர்கள் அதைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை (10:6).

இயேசு மீண்டும் பேசத் தொடங்கி, “நானே ஆடுகளுக்கு வாசல்” (10:7) என்று உரைத்தார். மற்றவர்கள் தேவனுடைய மேய்ப்பர்களாய்த் தாங்கள் இருந்ததாக உரிமைகோரியிருக்கலாம், ஆனால் அவர்கள் திருடராகவும் கொள்ளைக்காரராகவும் மட்டுமே இருந்தனர். தேவனுடைய உண்மையான ஆடுகள் கள்ள மேய்ப்பர்களின் குரல்களுக்குப் பதில் அளிக்கவில்லை, மற்றும் இயேசு தாமே தேவனிடத்திற்குச் செல்லும் உண்மையான வாசல் என்பதை உறுதிப்படுத்தினார். இது, “நானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்; என்னாலேயல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்” (14:6) என்ற அவருடைய பிந்தைய கூற்றைப் போலவே ஒலிக்கின்றது. “நானே வாசல்” என்பது பிதாவினிடத்திற்குச் செல்லும் ஒரே ஒரு வழியாக (அவர்) இருக்கிறார் என்ற உரிமைகோருதலாக உள்ளது. வேறு வழியாய் வர முயற்சி செய்தவர்கள் திருடரும் கொள்ளைக்காரருமாய் மட்டுமே இருந்தனர். ஒரு இளைஞன் முடி திருத்தகம் ஒன்றில் காலணிகளை பளபளப்பாக்கியும், தரையைக் கூட்டிக் கொண்டும் வேலை செய்து கொண்டிருந்ததை நான் ஒருமுறை அறிந்தேன். சிறிது நாட்களுக்குப் பிறகு, அவன் அங்கிருந்த மென் பானங்கள் விற்கும் இயந்திரத்தில் எவ்வளவாய்ப் பணம் செலவிடப்படுகின்றது என்பதை அறிந்து, அந்தப் பணத்தை எவ்வாறு திருடலாம் என்று திட்டமிட்டான். ஒரு இரவு அவன், முடி திருத்தகத்திற்கு நள்ளிரவுக்குப் பின் திரும்பி வந்து கூரையினடியில் இருந்த காற்றோட்டத்

துவாரத்தின் வழியாக நுழைய முயற்சி செய்தான். ஆனால் அவன் அந்தத் துளையினுள் மாட்டிக் கொண்டதே பிரச்சனையாயிற்று. காவலர்கள் அவனைக் கண்டுபிடித்தபொழுது, உதவிக்காகக் கெஞ்சினான் மற்றும் தான் தவறு எதுவும் செய்யவில்லை என்று விளக்க முயற்சி செய்தான்! இருப்பினும் யாருமே அவனது கதையை நம்பவில்லை! நேர்மையான மக்களுக்கு மறைவாகச் செய்யவோ அல்லது கூரையின் வழியே உள்நுழையவோ அவசியம் எதுவும் இல்லையே; அவர்கள் வாசல் வழியாகத் தான் உள்ளே நுழைவார்கள். கள்ள போதகர்களைப் பற்றி இயேசுவும் இதையேதான் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

மதத் தலைவர்களில் சிலர் தேவனைப் பற்றிய விஷயங்களில் உண்மையாகவே ஆர்வமுள்ளவர்களாய் இருப்பதில்லை என்பது மதத்தின் “அழுக்கான சிறு இரகசியங்களில்” ஒன்று ஆகும். பணம், பதவி அல்லது அதிகாரம் என்ற தங்களது இச்சையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்காகவே சிலர் சபையின் தொடர்பான விஷயங்களில் ஈடுபடுகின்றனர். ஒரு புதிய தவறான செயலொன்று நடந்ததாக அறிவிக்கப்படும் ஒவ்வொரு வேளையிலும், சபை முன்னோடியொருவர் அவ்வகையில் செயல்படுவாரா என்று நாம் திகைத்து நிற்கின்றோம். திருடரும் கொள்ளைக்காரரும் மந்தையில் இருந்து களவு செய்ய முயற்சித்த பொழுது இயேசு எப்பொழுதாவது வியப்படைந்தார் என்று நான் நம்புவது இல்லை. மந்தையை விரும்பியது தாம் ஒருவர் மட்டுமல்ல, என்று அவர் அறிந்தார், தாம் ஒருவரே உண்மையான மேய்ப்பர் என்றும் மந்தையின் மிகச் சிறந்த விருப்பத்தின் மீது அக்கறை கொண்டுள்ளது தாம் ஒருவர் மட்டுமே என்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார். “நானோ அவைகளுக்கு ஜீவன் உண்டாயிருக்கவும், அது பரிபூரணப்படவும் வந்தேன்” என்று அவர் சொன்னார் (10:10ஆ).

யோவான் சவிசேஷம் முழுவதிலும், இயேசு வாசல் வழியாய்ப் பிரவேசிப்பவராகக் காண்பிக்கப்படுகின்றார். அவருடைய ஊழியத்தில் சாதுரியமோ, சூழ்ச்சியோ, வஞ்சகமோ அல்லது சுய ஆர்வமோ உள்ளடக்கியிருக்கவில்லை. அவருடைய வார்த்தைகள் மாபெரும் முரண்பாட்டிற்கும் கடைசியில் அவரது உயிரையே விலையாகக் கொடுப்பதற்கும் காரணமாயிருந்தாலும், இயேசு “வாசல்” வழியாகப் பிரவேசிப்பதை வலியுறுத்தினார். தேவனிடத்தில் திருப்பப்பட்ட இருதயமுள்ளவர்கள் இவ்வுலகத்தார் என்ன செய்தாலும் அதை பொருட்படுத்தாமல், தம்முடைய குரலைக் கேட்டு அதற்குப் பதில்செயல் செய்வார்கள் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார்.

முதலாம் உலகப் போரின் போது, இஸ்ரவேலில் முகாமிட்டிருந்த துருக்கியப் படையில் பசியால் வாடிய போர்வீரர்களின் குழுவொன்று ஆட்டு மந்தையொன்றைக் கண்டது. அவர்கள் ஆடுகளைத் தங்கள் முகாமை நோக்கித் துரத்திக் கொண்டு வந்து, அன்று ஒருநேர்த்தியான விருந்தாக இருக்கும் என்று நினைத்தார்கள். ஆடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்த அந்த ஏழை மேய்ப்பனோ அந்தப் படை வீரர்களுக்கு எதிராகப் போரிட ஆயுதம் எதுவும் இல்லாத நிலையில், எதிர்த் திசையில் தன்னால் இயன்ற மட்டும் ஓடிச் சென்று, மலையிருக்கு ஒன்றைத் தாண்டிச் சென்று, அருகில் இருந்த குன்று ஒன்றின் உச்சியில் ஏறிப் போய் நின்றான். பிறகு அவன் திரும்பி,

தனது வாயின் மேல் கைகளைக் குவித்துக் கொண்டு, தனது ஆடுகளுக்கு அடிக்கடி அவன் கொடுக்கும் குரலில் அழைக்கத் தொடங்கினான். உடனடியாக, அந்த ஆடுகள் படை வீரர்களுடன் செல்வதை நிறுத்தி விட்டு தங்கள் மேய்ப்பன் இருந்த திசையை நோக்கி ஓடின. படைவீரர்கள், தங்கள் “விருந்தானது” இருளில் சென்று மறைவதைத் தடுப்பதற்கு ஒன்றும் செய்ய இயலாத அளவுக்குத் திகைப்படைந்தனர்.¹

இன்றைய நாட்களில் இயேசு தம்முடைய ஆடுகளுடன் கொண்டுள்ள உறவு இவ்வாறே உள்ளது! அவருடைய ஆடுகள் இன்னமும் அவர் குரலைக் கேட்கின்றன. தேவனை உண்மையாகவே தேடுகின்றவர்கள் அவரது குரலை உணர்ந்தறிந்து அவரைக் கண்டடைவார்கள். அவர்களுக்கு அவர் பரிபூரண ஜீவனைக் கொடுப்பார். “ஜீவன்” என்பது யோவான் சவிசேஷத்தின் மையக் கருத்தாக உள்ளது (20:31). இது நாம் தொடர்ந்து தேடுகின்ற “நல்வாழ்வு” அல்லது “சலப வாழ்வு” என்பதல்ல; இது, இயேசு தம்முடைய சத்தத்திற்குச் செவி கொடுக்கின்றவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற “பரிபூரண ஜீவனாக” உள்ளது.

“நானே நல்ல மேய்ப்பன்” (10:11-18)

“நானே நல்ல மேய்ப்பன்” (10:11அ) என்ற இயேசுவின் அறிவித்த லானது, வாசலாயிருப்பதாக இயேசு உரைத்த உரிமைகோருதலுடன் தொடர்புடையதாக, ஆனால் அதிலிருந்து மாறுபட்டதாக இருந்தது. முன்பே குறிப்பிட்டபடி, “மேய்ப்பன்” என்பது மாறுபட்ட அர்த்தங்களைக் கொண்டதாக இருக்க முடியும். இந்தச் சூழ்நிலையில் இந்த நிகழ்ச்சியில் இது இயேசுவின் சிந்தையில் குறிப்பிட்ட ஒரு அர்த்தத்தைக் கொண்டிருந்தது: “நல்ல மேய்ப்பன் ஆடுகளுக்காகத் தன் ஜீவனைக் கொடுக்கிறான்” (10:11ஆ). யோவான் சவிசேஷத்தின் அடுத்த ஒன்பது அதிகாரங்கள் வரையிலும் கூட, சிலுவையின் மீது இயேசு அடைந்த மரணம் பற்றிப் பதிவு செய்யப்படாதிருந்தாலும், சிலுவை எதை அர்த்தப்படுத்தும் என்பதை இயேசு ஏற்கனவே தம்முடைய சீஷர்களுக்குக் கூறிக்கொண்டிருந்தார். நல்ல மேய்ப்பன் என்ற வகையில் அவர் தம் ஆடுகளுக்காகத் தம்முடைய உயிரையே கையளிக்கத் தயாராயிருந்தார். இந்தச் சுருக்கமான பகுதியில் அவர் தம்முடைய மரணமானது தமது கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்டதாயிராது என்பதை அவர் ஐந்து முறைகள் வலியுறுத்தினார். அவர் மரித்தது என்பது, அவரே தம் உயிரைக் கையளிக்கத் தேர்ந்து கொண்டதாலேயே நிகழ்ந்தது!

... நல்ல மேய்ப்பன் ஆடுகளுக்காகத் தன் ஜீவனைக் கொடுக்கிறான் (10:11ஆ).

... ஆடுகளுக்காக என் ஜீவனையும் கொடுக்கிறேன் (10:15).

... நான் என் ஜீவனை மறுபடியும் அடைந்து கொள்ளும்படிக்கு அதைக் கொடுக்கிறபடியினால் (10:17).

ஒருவனும் அதை என்னிடத்திலிருந்து எடுத்துக் கொள்ள மாட்டான்; நானே அதைக் கொடுக்கிறேன் (10:18ஆ).

அதை கொடுக்கவும் எனக்கு அதிகாரம் உண்டு, அதை மறுபடியும் எடுத்துக் கொள்ளவும் எனக்கு அதிகாரம் உண்டு (10:18ஆ).

ஒருவர் தம் உயிரையே கையளிப்பதென்பது நல்ல மேய்ப்பனின் நிறைவான செயல்விளக்கமாய் உள்ளது. கூலியாட்கள் இந்த விசுவாசத்தையும் தியாகத்தையும் காண்பிப்பதில்லை. தொல்லை வரும் பொழுது அவர்கள் ஆடுகளை மறந்து, ஒளிந்து கொள்கிறார்கள்.

(பின்னாளில் இஸ்ரவேலின் அரசரான) தாவீது தம் இளம் பருவத்தில் ஒரு மேய்ப்பனாய் இருந்தார். அந்த நிலையில் அவர் வாழ்வு, தலைமைத்துவம், மற்றும் தேவனைப் பற்றியும் அதிகமாய்க் கற்றறிந்தார். விசேஷமாக அவர், ஒரு நல்ல மேய்ப்பராய் இருந்ததலின் அர்த்தம் என்ன என்று கற்றறிந்தார். பெலிஸ்தியனான கோலியாத் என்ற அரக்கனை எதிர்த்துப் போரிட தாவீது சென்ற பொழுது, சவுலிடத்தில் அவர் (தாவீது) பின்வருமாறு கூறினார்:

உம்முடைய அடியான் என் தகப்பனுடைய ஆடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்த போது. ஒருவிசை ஒரு சிங்கமும், ஒருவிசை ஒரு கரடியும் வந்து, மந்தையிலிருக்கிற ஒரு ஆட்டைப் பிடித்துக் கொண்டது. நான் அதைத் தொடர்ந்து போய், அதை அடித்து, அதை அதின் வாய்க்குத் தப்புவித்தேன்; அது என்மேல் பாய்ந்த போது, நான் அதின் தாடியைப் பிடித்து, அதை அடித்துக் கொன்றுபோட்டேன். அந்தச் சிங்கத்தையும் அந்தக் கரடியையும் உம்முடைய அடியானாகிய நான் கொன்றேன். விருத்தசேதனமில்லாத இந்தப் பெலிஸ்தனும் அவைகளில் ஒன்றைப் போல இருப்பான்; ... (1 சாமுவேல் 17:34-36).

இஸ்ரவேலின் எதிர்கால அரசர், தம்முடைய ஆடுகளுக்குத் தாம் உண்மையுள்ளவராகவும், நல்ல மேய்ப்பராகவும் இருந்ததைத் தாமே நிரூபித்தார்; பின்னாளில் அவர் தேவனுடைய மக்களுக்குத் தாம் ஒரு உண்மையுள்ள மேய்ப்பராக இருந்ததை நிரூபிப்பவராய் இருந்தார்.

சுவிசேஷங்களில் “தாவீதின் குமாரன்” என்று அடிக்கடி அழைக்கப் பட்ட இயேசு நல்ல மேய்ப்பராக இருந்தார் மற்றும் இருக்கின்றார். அவர் தம்முடைய பாதுகாப்பில் ஒப்புவிக்கப்பட்ட ஆடுகளுக்காக (உங்களுக்காகவும் மற்றும் எனக்காகவும்) தமது ஜீவனையே ஒப்புக் கொடுக்கு மளவுக்கு, தாவீது தம் மந்தைகளின் பராமரிப்பு மற்றும் நல்வாழ்வு மீது கொண்டிருந்த அதே ஒப்புக் கொடுத்தல் உள்ளவராயிருக்கின்றார். நல்ல மேய்ப்பன் என்று கூறுகையில் இயேசு தமது “சுய விருப்பத்தின்படியே” (10:18) தாம் சிலுவையினிடம் செல்வதைத் தெளிவு படுத்தினார். யூதாஸ், பிரதான ஆசாரியர்கள், பிலாத்து மற்றும் ஜனக் கூட்டத்தார் ஆகியோர் இயேசுவின் சிலுவை மரணத்தில் தங்கள் பங்குப்பணியைச் செய்திருந்தாலும், இயேசு தமது ஆடுகளுக்காகத் தம் சுயவிருப்பத்தின்படியே தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கத் தயாராய் இருந்த காரணத்தினால் தான்

அப்படிப்பட்ட அக்கிரமம் நடந்தது என்பதை உணரத்திருந்தனர். அவர் ஒரு நல்ல மேய்ப்பராகவே இருக்கின்றார்!

யோவான் சவிசேஷத்தின் பிற்பகுதியில் உள்ள இரண்டு கூற்றுகள், இயேசு நல்ல மேய்ப்பன் பற்றிய தமது உரையில் கூறியது என்ன என்பதை நமக்கு நினைவூட்டுகின்றன. இயேசு விசாரிக்கப்பட்ட பொழுது, ரோம ஆளுநரான பிலாத்து இயேசுவிடம் ஒரு கேள்வி கேட்டார். அவர் பதில் அளிக்க மறுத்த பொழுது, பிலாத்து “நீ என்னோடே பேசுகிறதில்லையா? உன்னைச் சிலுவையில் அறைய எனக்கு அதிகாரமுண்டென்றும், உன்னை விடுதலை பண்ண எனக்கு அதிகாரம் உண்டென்றும் உனக்குத் தெரியாதா?” (19:10) என்று கேட்டார். நல்ல மேய்ப்பரான இயேசு, “பரத்திலிருந்து உமக்குக் கொடுக்கப்படாதிருந்தால், என் மேல் உமக்கு ஒரு அதிகாரமு மிராது; ...” (19:11) என்று பதில் அளித்தார். அவ்வேளையில் அதை ஒருவரும் புரிந்து கொள்ளாதிருப்பினும், இயேசு அனுமதிக்காதிருந்தால் பிலாத்து அவரை ஒருபோதும் சிலுவையில் அறையக் கட்டளையிட்டிருக்க முடியாது. சிலுவையில் அறையப்படுதல் என்பது உண்மையில், நல்ல மேய்ப்பருடைய அன்பின் தியாகமாய் இருந்தது! கடைசியில், இயேசு சிலுவையில் தொங்கிய பொழுது, “தலையைச் சாய்த்து, ஆவியை ஒப்புக் கொடுத்தார்” (19:30). அவ்விடத்தில் யோவானின் வார்த்தைகள் தற்செயலானவைகளாய் இருந்ததில்லை. இயேசுவின் ஜீவனை எவரொருவரும் அவரிடமிருந்து பறித்துக் கொள்ளவில்லை. எவரொருவரும் அவரைக் கொலை செய்யவில்லை. எவரொருவரும் சூழ்ச்சி செய்து அவரைச் சிலுவையில் அகப்படுத்தவில்லை. அவர் தம் ஆவியைத் தாமே கையளித்தார்.

முடிவுரை (10:19, 20)

இயேசுவின் அற்புதமான வார்த்தைகள் மக்கள் மத்தியில் பிரிவினையைக் கொண்டு வந்ததை நாம் மீண்டும் காண்கின்றோம். சிலர், அவர் ஒரு பிசாசு பிடித்தவர் என்றனர், இது அவருடைய மதிப்பைக் குறைக்கும்படி அர்த்தப்படுத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டாகும், இது இன்றைய நாட்களில் “பயித்தியம் பிடித்தவன்” “சித்தம் கலங்கியவன்” என்பது போலக் கூறப்படுகின்ற கூற்றுப் போன்றதாகும். இருப்பினும், மற்றவர்கள், பிறவியிலிருந்தே பார்வையற்றிருந்த மனிதரின் கண்களைத் திறந்திருந்த அவருடைய வல்லமையான அற்புதத்தைப் பற்றிப் பெரும் வியப்பில் ஆழ்ந்திருந்தனர். ஒரு பிசாசானது இப்படிப்பட்டதொரு நம்புதற்கு அரிதான அற்புதம் நிறைந்த செயலைச் செய்ய முடியும் என்று அவர்களால் நம்ப முடியாதிருந்தது. இயேசு தம்முடைய ஆடுகள் எல்லாவற்றின் மீதும் அன்புகூர்ந்திருப்பினும், அவைகளில் சில மட்டுமே அவருக்குப் பதிலன்பு காண்பித்தன, மற்றவைகளோ அவரை வெறுத்தன. இயேசு தம்மைப் பின்பற்றும்படி நம்மை அழைக்கின்றார், ஆனால் முடிவு செய்தலை அவர் நம்மிடமே விட்டு விடுகிறார் என்பதை அவர்களின் பதில்செயலானது நமக்கு நினைவூட்டுகின்றது.

இயேசு நல்ல மேய்ப்பராய் இருக்கின்றார். அவரது ஆடுகள் அவருடைய சத்தத்தை அறிந்து அவரைப் பின்பற்றுகின்றன. இன்று அவர் அருகில் உள்ள ஒரு குன்றின் உச்சியிலிருந்து உங்களைப் பெயர் சொல்லி அழைக்கின்றார். அவரது குரலை நீங்கள் கேட்கின்றீர்களா? அவரது குரலை நீங்கள் அடையாளம் கண்டு கொள்கின்றீர்களா? அவரை நீங்கள் பின்பற்றுவீர்களா? அவர் உங்களுக்காகத் தம் ஜீவனையே கையளித்தார் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்!

குறிப்பு

¹Michael Green, *Illustrations for Biblical Preaching* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1982), 420.